

PARAPIJOS KLEBONO ŽODIS

Švč. M. Marija – Dievo Gimdytoja, visų mūsų dangiškoji Motina

Mons. Vytautas GRIGARAVIČIUS

Mieli broliai ir seserys Kristuje, baigiantis Kalėdų oktavai, žengiant į Naujuosius 2020-uosius, Bažnyčia kviečia prisiminti Marijos dieviškąją motinystę, o tai – dar vienas Kalėdų džiaugsmo atspindys. Šią Švč. Mergelės Marijos, Dievo Gimdytojos, iškilnę visuotinėje Katalikų Bažnyčioje įvedė popiežius Paulius VI 1969 m. vasario 14 d, prieš tai 1964 m. lapkričio 21d. paskelbdamas ją Bažnyčios Motina. Kaip per ją, jai pagimdžius Jėzų Kristų, prasidėjo nauja žmonijos era, taip kartu su ja atvertėme pirmąjį Naujųjų metų puslapį. Ir tai nuostabu, kad metus pradėjome su dangiškoja Motina, visada mylinčia, pasiruošusia padėti, užtarti, visada atsiliepianti, kai šaukiamės jos užtarimo ir pagalbos. Tad, pradėdami Naujuosius metus, sekime Marijos parodytu tikėjimo ir atsidavimo Dievui pavyzdžiu. Būtent ji veda mus Viešpaties pažinimo keliu, moko nuolankumo, paklusnumo, pasitikėjimo Dievu, o be šito neįmanomas visavertis gyvenimas.

Popiežius Pranciškaus Aušros vartų koplyčioje kalbėjo: „Liko tik šie vartai, kuriuose jau tada buvo Gailestingumo Mergelės atvaizdas, Šventosios Dievo Motinos, kuri visuomet yra pasirengusi mums pagelbėti, ateiti mums į pagalbą. Jau nuo tų dienų Ji norėjo mus pamokyti, kad galima gintis be puolimo, kad galima būti apdairiems be liguisto nepasitikėjimo visais. Ši Motina, paveikslė pavaizduota be Kūdikių, auksu karūnuota, yra visų Motina; kiekviename, kuris čia atvyksta, ji mato tai, ko labai dažnai net mes patys nepajėgiame suvokti: Ji išvelgia savo Sūnaus Jėzaus veidą, išpaustą mūsų širdyse. Ir nuo tos akimirkos, kai Jėzaus atvaizdas buvo išpaustas kaip antspaudas kiekvieno žmogaus širdyje, kiekvienas vyras ir kiekviena moteris mums suteikia galimybę susitikti Dievą. <...> Praeityje statėme per daug sienų, bet šiandien Gailestingumo Motina, kaip kiekviena gera motina, mėgina suvienyti šeimą ir kužda kiekvienam į ausį: „Ieškok savo brolio.“ Taip mums atveria duris į naują pradžią, į naują aušrą“ (Popiežius Pranciškus, 2018 09 22).

Marija tobulai vykdė Dievo valią, nors tai dažniausiai jai atnešdavo įvairius išbandymus ir kančias. Apie tai skaitome Evangelijose. Evangelijoje pagal Luką aprašomas kūdikėlio Jėzaus gimimas. Kai Viešpaties angelas pranešė piemenims apie gimusį Išganytoją, Viešpatį Mesiją, jie „nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ēdžiose“ (Lk 2, 16). Tai primena Šventosios Šeimos vargingą kelionę į Betliejų gyventojų surašymui ir tai, kad jiems niekur neatsirado vietos, todėl Marija pagimdė Dievo Sūnų gyvulių tvartelyje. Ateityje jos laukė dar didesni sunkumai, tačiau ji liko ištikima savo vienybei su savo Sūnumi iki pat Jo mirties ant kryžiaus, kur mirštantis Jėzus Kristus mylimojo mokinio asmenyje atidavė ją kaip Motiną visiems krikščionims, sakydamas: „Moterie, štai tavo sūnus“ (Jn 19, 26).

Evangelistas Lukas rašo, jog „Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje“ (Lk 2, 19). Kartu kviečiu ir jus ištirti savo širdį ir sau pačiam atsakyti: „Ar skaitydamas Šventąjį Raštą,

klausydamas Dievo Žodžio, stengiuosi juos įsidėmėti, apsvarstyti savo širdyje ir jais vadovautis savo gyvenime? Ar Kristus yra išžengęs į mano širdį? Ką turėčiau daryti, kad labiau Jį pažinčiau, o ne vien tik žinočiau, kad Jis yra. Ką turėčiau daryti, kad Dievas mano gyvenime būtų toks, koks iš tikrųjų yra – pats svarbiausias, į kurį galiu atsiremti kiekvieną gyvenimo akimirką?“ Juk taip nuostabu, pabudus ryte dėkoti už naują dieną, už apsaugą nakties ir miego metu, už visas malonės dovanas, už visus žmones, kuriuos sutikau arba dar sutiksiu, taip pat – už nuodėmių atleidimą.

Pradėdami Naujuosius metus taip pat meldžiamės už taiką pasaulyje, nes Marija yra Taikos Kunigaikščio Motina. Tegul Motina Marija padeda mums gailestingai ir nuolankiai žvelgti į kiekvieną žmogų. Niekada nesmerkime, bet padėkime nugaltėti trūkumus, neaukštindami savęs prieš kitus. Siekdami taikos pirmiausia savo aplinkoje, išmoksime kovoti už taiką visame pasaulyje.

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Kviečiame skaitytojus susipažinti su sutrumpinta Popiežiaus Pranciškaus Žinia 53-iosios Pasaulinės taikos dienos proga

Taika kaip vilties kelias: dialogas, susitaikinimas ir ekologinis atsivertimas

1. Taika kaip vilties kelias priešybių ir išbandymų akivaizdoje

Taika yra vertingas gėris, mūsų vilties objektas, kurio siekia visa žmonija. Taikos viltis – tai ir egzistencinę įtampą apimanti žmogiškoji nuostata, kuri leidžia pakelti dažnai nelengvą dabartį, „jei ji veda į kokią nors tikslą ir jei esame dėl to tikslo tikri, jei tas

tikslas pakankamai didis, kad pateisintų kelionėje dedamas pastangas“ (1). Taigi viltis yra dorybė, kuri mus ragina leistis į kelionę, suteikia mums sparnus eiti pirmyn netgi tuomet, kai kliūtys atrodo neįveikiamos.

Mūsų žmogiškoji bendruomenė laiko atmintyje ir savo kūne žymes karų ir konfliktų, kurie sekė vienas paskui kitą su vis

didesne griaujamąja galia ir toliau daro poveikį, ypač paliesdami vargingiausias ir silpniausias. Net ištisoms tautoms sunku išsivaduoti iš išnaudojimo ir korupcijos grandinių, kurstančių neapykantą ir smurtą. Ir šiandien daugeliui vyrų bei moterų, vaikų ir senelių nepripažįstamas orumas, fizinis neliečiamumas, neigiama jų laisvė, taip pat ir religijos, bendruomeninis solidarumas, ateities viltis. Daugelis nekaltų aukų turi pakelti pažeminimo bei atskirties, liūdesio ir neteisybės kančią, net sužeidimus, kylančius dėl sistemingo priešiškojo jų tautos artimųjų atžvilgiu. ▶

Taika kaip vilties kelias: dialogas, susitaikinimas ir ekologinis atsivertimas

Turime siekti tikros brolystės, grindžiamos bendra kilme iš Dievo, tos brolystės, kuri įgyvendinama dialogu ir tarpusavio pasitikėjimu. Taikos troškimas yra giliai įsišaknijęs žmogaus širdyje, ir mums nevalia jo atsižadėti pasitenkinant mažesniu dalyku.

2. Taika kaip įsiklausymo kelias, grindžiamas atmintimi, solidarumu ir broliškumu

Atverti taikos kelią ir eiti juo yra iššūkis, kuris juo sudėtingesnis, juo labiau susipina daugiopai ir priešaringi asmenų, bendruomenių ir tautų interesai. Pirmiausiai reikia kreiptis į moralinę sąžinę, taip pat asmeninę ir politinę valią. Taika pasiekama būtent žmogaus širdies gelmėje, o politinę valią visada reikia stiprinti, kad būtų galima pradėti naujus procesus, kurie sutaukintų bei vienytų žmones ir bendruomenes.

Pasauliui reikia ne tuščių žodžių, bet įsitikinusių liudytojų, taikdarių, atvirų dialogui, kuriame niekas neišskiriamas ir niekuo nemaniuliuojama. Iš tikrųjų negalima pasiekti tikros taikos be įtikinamo dialogo tarp vyrų ir moterų, kurie siekia tiesos pranokdami ideologijas ir skirtingas nuomones. Taiką „reikia kurti nuolatos“ (5); tai yra kelionė, kurioje einama kartu, nuolat siekiant bendrojo gėrio, laikantis duoto žodžio ir gerbiant teisę. Tarpusavyje įsiklausant galima vis geriau suprasti ir vertinti kitą ir netgi pamatyti priešė brolio ar sesės veidą.

Taigi taikos procesas yra tęstinis įsipareigojimas. Tai kantrus darbas siekiant tiesos ir teisingumo, pagerbiant aukų atminimą ir žingsnis po žingsnio atveriant kelią į bendrą viltį, kuri yra stipresnė už keršto troškimą. Tai yra socialinė užduotis, tęstinis darbas,

kuriame kiekvienas atsakingai prisideda savo indėliu visais vietinės, nacionalinės ar globalios bendruomenės lygiais.

Mūsų krikščioniškoje patirtyje nuolat atmename Kristų, atidavusį savo gyvybę dėl mūsų sutaukinimo (plg. *Rom 5, 6–11*). Bažnyčia visapusiškai prisideda prie teisingos tvarkos siekio, tęsdama tarnavimą bendrajam gėriui, puoselėdama taikos viltį, perduodama krikščioniškąsias vertybes ir moralinį mokymą, taip pat besidarbuodama socialinėje ir švietimo srityje.

3. Taika kaip susitaikinimo kelionė broliškoje bendrystėje

Biblijoje, ypač pranašų žodžiais, primenama žmonių sąžinei ir tautoms apie Dievo sandorą su žmonija. Tai reiškia atsižadėti troškimo dominuoti kitų atžvilgiu ir išmokyti pamatyti vienas kitą kaip asmenis, Dievo vaikus, brolius ir seseris. Niekuomet neturėtume kito apriboti tui, ką jis neva yra pasakęs ar padaręs; kitą žmogų turime gerbti žvelgdami į tą pažadą, kurį jis turi savyje. Tik rinkdamiesi pagarbos kelią galime pertraukti keršto spiralę ir leisti į vilties kelionę.

Mes vadovaujamės Evangelijos ištrauka, kurioje perteikiama Petro ir Jėzaus pokalbis: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniadešimt septynių kartų“ (*Mt 18, 21–22*). Šis susitaikinimo kelias – tai kvietimas širdies gelmėje atskleisti atleidimo galią ir gebėjimą pripažinti vieniems kitus kaip brolius ar seseris. Mokantis gyventi atleidimu auga mūsų gebėjimas tapti taikos vyrais bei moterimis.

4. Taika kaip ekologinio atsivertimo kelias

„Jei neteisingas mūsų principų supratimas kartais paskatindavo pateisinti piktnaudžiavimą gamta ar žmogaus despotišką viešpatavimą kūriniams, ar karą, neteisingumą ir smurtą, mes, kaip tikintieji, galime suvokti, jog tada būdavome neištikimi išminties lobiui, patikėtam mums saugoti“ (8).

Kai susiduriame su padariniais, atsiradusiais dėl mūsų priešiško kitiems, dėl pagarbos bendriems namams stygiaus ar piktnaudžiavimo naudojantis gamtiniais ištekliais, – kai į juos žvelgiame tik kaip į greito pelno priemonę, nepaisydami vietos bendruomenių, bendrojo gėrio ir pačios gamtos, – tų dalykų akivaizdoje mums reikia ekologinio atsivertimo.

Ekologinis atsivertimas, į kurį kreipiame, paskatins mus naujaip pažvelgti į gyvenimą, apmąstant Kūrėjo didžiadišumą: Jis atidavė mums žemę ir kviečia mus bendrai dalytis ja su džiugiu nuosakumu. Reikia suprasti, jog šis atsivertimas privalo būti visuminis, būtina perkeisti mūsų santykius su broliais ir seserimis, su kitais gyvais sutvėrimais, su kūrinija ir visa jos įvairove, taip pat su Kūrėju, kuris yra gyvybės pradmuo ir šaltinis. Iš krikščionio reikalaujama, kad „pasekmės, kylančios iš susitikimo su Jėzumi, reikštųsi santykiuose su pasauliu“ (9).

Vatikanas, 2019 m. gruodžio 8 d.

Pilną laiško tekstą galite rasti parapijos internetinėje svetainėje www.prisikelimas.lt

Parengta pagal Lietuvos vyskupų konferencijos informaciją

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Ar seksime Trimis Karaliais?

Paulius MARTINAITIS

Kalėdų švenčių laikotarpis baigiasi Trijų Karalių iškilme. Jos populiariausias paprotys yra karalių vardų pirmųjų raidžių rašymas virš durų. Taip pažymimi namai, įstaigos, kitos erdvės, kurioms nesvetima krikščionybė. O gal tai kvietimas Trims Karaliams apsilankyti su savo liudijimu už pažymėtų durų? Atidarę duris Trims Karaliams, turime suprasti jų kelionės priežastį ir tikslą. Kuo ji svarbi mūsų dienomis mūsų visuomenei? Nežinia, kas buvo tie karaliai, iš kur keliavo. Vadinami jie ir rytų išminčiais, kurie stebėdavo dangų ir pranašaudavo ateitį. Trijų Karalių apsilankymas yra pirmasis mūsų Viešpaties, kaip Dievo, apsireiškimas viešumoje (epifanija). Trijų Karalių kelionė į Betliejų ir kūdikio pripažinimas karaliumi, Dievu ir žmogumi, uždegė žalią šviesą Kristaus veiklai po 30 metų. Kitas sekmadienis po Trijų Karalių mini Jėzaus misijos pra-

džią – tai Jėzaus krikšto sekmadienis. Pirmąjį Jėzaus apsireiškimą gražiai simbolizuoja Trijų Karalių eisenos miestų, kaimų gatvėmis. Simboliška ir tai, kad nuo Trijų Karalių šventės pradeda ilgėti diena. Sugrįžtanti saulė drąsina mus būti šviesos, pasaklusios iš Betliejaus prakartėles, vaikais.

Ar Trijų Karalių istorija yra tik prasminga šventosios istorijos dalis, ar ji aktuali ir mūsų gyvenime? Įsivaizduokime tris išmintingus vyrus, pastebėjusius naują dangaus šviesulį, apie kurį liudija ir mūsų laikų astronomai. Jie pažino jį ir kartu pripažino, kad šis reiškinys žymi naujo karaliaus gimimą. Jis buvo toks stiprus, uždegantis, skatinantis leistas tolimon kelionėn. Kelionės tikslas nebuvo kokios nors derybos, nauda, prekybiniai ryšiai. Tikslas buvo pagarbinti karalių. Išminčiai ne tik pripažino naują karalių, bet ir jį išpažino leisdamiesi sunkion kelionėn. Ar tai neįkvepia mūsų ieškoti Tiesos ir ją išpažinti, nepaisant trukdymų, abejonių, galimų klystkelių? Tris karalius vedė žvaigždėto dangaus naujas ryškus šviesulys. Jeruzalės miesto šurmulyš nieko negalėjo pasakyti apie gimusį karalių, nors visi laukė

Mesijo. Sustojus vedančiai žvaigždei, Tris Karalius vedė nuojauta, išminties galia, Dievo artumas. Šis artumas dieviškojo kūdikio silpnume, jo trapume slepia kuriančią ir perkeičiančią galią. Ši galia Trims Karaliams parodė kūdikį. Ši galia vėliau pakvietė Tiberiados ežero žvejus palikti tinklus, įprastinį darbą ir sekti Jėzų nežinia kur. Šios galios atspindys yra mūsų autoritetuose, tėvuose, mokytojuose. Jie kuria mūsų istoriją. Ši galia įkvepia pasiaukoti Tiesai ir savo gyvenimo kelią grįsti ja. Ši galia ne pasaulio galin-guosiuose. Dievas savo misijai neatsiuntė pripažintųjų galingųjų, protingųjų, o atsiuntė kūdikį, kurio pripažinimas prasidėjo Trijų Karalių apsilankymu.

Trijų Karalių dovanos – auksas, smilkalai ir mira – simbolizuoja dieviško ir žmoniško prado vienybę Kristuje Karaliuje. Mūsų šian-dienos žmonėms tai primena sielos ir kūno vienovę, mūsų fizinio ir dvasinio pasaulio dermę. Dera kasdienybės rūpesčiuose, o ypač svarbiuose gyvenimo sprendimuose nukreipti žvilgsnį į dangų, ir mūsų gyvenimo prasmės ir tikslo kometa ves mus sunkiu, bet tikru keliu.

Trijų Karalių kelionėje įžvelgiame Dievo valią. Šventojoje istorijoje turime pavyzdžių, kai Dievas siunčia žmones kaip savo pasiuntinius. Pirmieji jų aplankė Abraomą. Dievas įsikiša, Erodui susidomėjus Trijų Karalių kelionės tikslu. Sapne jie įspėjami ir grįžta namo kitu keliu, neužsukę pas Eroda pranešti apie vaikelio Jėzaus radimą. Erodo klasta subliūkšta, o jis, tikėdamasis

gauti informaciją ir ją valdyti vienas, buvo pasikvietęs Tris Karalius slapčia. Deja, Erodo baimė tik didėja. Bijodamas konkurento karaliaus, išžudo berniukus iki dvejų metų amžiaus. Juos, pirmuosius kankinius, pradėjusius krikščionybės kankinių istoriją, minime gruodžio 28 dieną.

Trys Karaliai parpuolė ant žemės ir pagarbino Jėzų. Po 2000 metų – tai puikus

pavyzdys mums atsakyti į popiežiaus Pranciškaus užduodamus klausimus. Koks mano tikėjimas? Ar jis džiugus? Kaip reaguoju į Dievo staigmenas? Ar dažnai nusipurtau tariamo dvasingumo pudrą? Ar sieloje esu ragavęs to nuostabaus jausmo, kurį sužadina Dievo artumas? Atsakyti padės Trijų Karalių vardų rašymas ant mums svarbių durų, rodantis, kad esame pasiryžę sekti Trimis Karaliais.

PARAPIJOS NAUJIENOS

Parengtas bazilikos bokšto kapitalinio remonto ir lifto į aukščiausią Kaune apžvalgos aikštelę projektas

Po Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikos bokšto kapitalinio remonto galėsime grožėtis Kauno vaizdais iš apžvalgos aikštelių 60-ties metrų aukštyje

Vilius MISEVIČIUS

Kauniečiai ir miesto svečiai dažnai apsilanko ne tik Kauno Kristaus Prikėlimo bazilikoje, bet ir liftu gali pasiekti šios bažnyčios stogą bei grožėtis Kauno panorama. Ši populiarī lauko terasa yra atvira lankytojams jau penkiolika metų, vasaros metu čia vyksta sakraliniai koncertai. Ateityje šios šventovės svečių srautas dar padidės, nes neseniai parengtas bazilikos bokšto kapitalinio remonto techninis projektas numato dar vieno keleivinio lifto įrengimą, atveriant lankymui bazilikos bokšto apžvalgos aikštelę. Jau yra gautas ir statybą leidžiantis dokumentas.

Minėtą projektą koordinuojantis Kauno Kristaus Prikėlimo parapijos pastoracinės tarybos narys Gintautas Paulauskas sakė: „Įmonės „Dalis erdvės“ (direktorius ir projekto vadovas – architektas Astijus Tautjanskas ir architektė Eglė Andriuškevičiūtė) specialistai atliko sudėtingą ir svarbų darbą, kad mūsų šventovės pastato bokštas būtų deramai atnaujintas, o miestas įgytų dar vieną visuomenei atvirą bokštą su ypatinga apžvalgos aikštele. Tai bus bene aukščiausia Kaune vieta miestą apžvelgti iš paukščio skrydžio, nes bazilika stovi ant kalno, o jos bokšto aikštelė nuo šventoriaus grindinio yra iškilusi daugiau kaip 59 metrus. Pagal projektą bazilikos bokšte turėtų būti įrengtas antras – aukštutinis keleivinis liftas, kuriuo lankytojai nuo esamo lifto viršutinės stotelės galės pakilti iki bokšto viršuje esančios patalpos ir išeiti į lauko aikštelę. Taip pat yra numatyta suteikti galimybę lankytojams su fizine negalia patekti ne tik ant pastato stogo terasos, bet ir į bokšto apžvalgos aikštelę“.

Projektuotojai kruopščiai vertino bazilikos bokšto būklę ir esamą situaciją,

kad pasiūlytų optimalius architektūrinius ir technologinius sprendimus, kaip jame suformuoti ertmę naujam liftui. Bokšto viduje labai vertingų paveldo elementų nėra, tad Kultūros paveldo departamento Kauno skyriaus specialistai neprieštaravo parinktiems kapitalinio remonto projektiniams sprendiniams. Pagal sukurtus brėžinius statybininkams teks išpjauti esamų bokšto vidinių betoninių denginių dalis, išbetonuoti naujus fragmentus ir sumontuoti plienines konstrukcijas tiems denginiams sustiprinti. Projekto inžinieriai nemažai padirbėjo apskaičiuodami ir numatydami mechaninio patvarumo ir pastovumo reikalavimų nebeatitinkančių, taip pat lifto eksploatacijai trukdančių ar susidėvėjusių konstrukcinių elementų pakeitimą arba sutvirtinimą, kad išliktų nepažeistas šio aukšto statinio stabilumas, įvertinant ir būsimo lifto eksploatacijos metu galimas vibracijas. Statybos rangovo laukia atsakinga užduotis – įrengti tarp denginių metalinį karkasą iš kvadratinio profilio vamzdžių bei sujungti visus denginius į vientisą konstrukciją, kad būtų išvengta galimų kritinių perkrovų.

Minėtame techniniame projekte yra numatyta bazilikos bokšto viršuje įrengti apžvalgos aikštelę beveik šešiasdešimties metrų aukštyje ir pritaikyti ją lankytojams. Naujasis liftas pakels iki bokšto viršuje esančios patalpos, iš kurios išėję į beveik trisdešimties kvadratinį metrų ploto bokštą apjuosusį taką svečiai galės gėrėtis įspūdingais Kauno vaizdais. Žinoma, apmąstyti ir žmonių saugos aspektai – apžvalgos aikštelę apjuos porankiai ir apsauginio stiklinio atitvarai. Projektuotojai, nors ir susidurdami su pastato konstrukciniais apribojimais, įdėmiai įsiklausė ir įmanomai atsižvelgė į neįgalųjų lankytojų poreikius. Bokšto naujojo lifto apatinės aikštelės patalpoje įrengus duris į pagrindinę stogo terasą bei joje sumontavus specialų keltuvą, bus sudaryta galimybė lankytojams su fizine negalia nekludomai pateikti ant pastato stogo terasos. Į bokšto liftą tilps neįgaliojo vežimėlis ir jį lydintis asmuo. Bokšto viršuje bus atlikti būtini pakeitimai tam, kad neliktų kliūčių lankytojams su neįgaliojo vežimėliais patekti į apžvalgos aikštelę. Tad ir neįgalieji galės gėrėtis įspūdinga Nemuno ir Neries santaka bei kitais puikiais Kauno vaizdais iš paukščio skrydžio....

Pagalvota ir apie evakuacijos sąlygas gaisro atveju – bus įrengta saugi ir patogī laiptinė bokšto viduje. Projekte yra numatytas senųjų metalinių laiptų kapitalinis remontas, pakeičiant laiptų maršus ir įrengiant tarpines aikšteles, kad praėjimų plotis sudarytų apie vieną metrą. Bokšto vidinėje laiptinėje bus išlygintos grindys, įrengti apsauginiai turėklai bei sumontuoti atitvarai. Be to, projekte yra numatyta atnaujinti arba naujai įrengti šios statinio dalies veiklai būtinius inžinerinius tinklus.

Atlikus bokšto kapitalinio remonto darbus, jo būklė bus ženkliai pagerinta, išsaugant kultūros paveldo objekto autentiškumą ir vertingąsias savybes. Saugojamų elementų remonto darbams atlikti bus naudojamos specialios technologijos ir medžiagos, kurių savybės bus suderinamos su kultūros paveldo objekto vertingųjų savybių medžiagiškumu. Svarbu ir tai, kad įgyvendinus projekto sprendinius bus panaikintos priežastys bažnyčios bokštą žalojantiems veiksniams, o šios bažnyčios bokštas bus apsaugotas nuo atmosferos kritulių poveikio. Be to, įstiklinus bokšto aukštutinės patalpos, iš kurios patenkama į apžvalgos aikštelę, langų ir durų angas, sutvarkius laiptinės aikštelių grindų dangą, įrengus stiklinius apžvalgos aikšteles atitvarus, bokštas įgaus gražesnę estetinį vaizdą.

Pasidžiaugęs jau parengtu bazilikos bokšto kapitalinio remonto techniniu projektu, Kauno Kristaus Prikėlimo parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius tikslėsnų datų, kada galėtų būti įgyvendintas šis sudėtingas ir daug lėšų reikalaujantis darbas, dar pasakyti negalėjo. „Sutarta, kad Kauno miesto meras Visvaldas Matijošaitis apsilankys mūsų šventovėje. Tada bus aptartas miesto paramos dydis šiam svarbiam projektui įgyvendinti. Labai tikimės, kad gausime lėšų iš fondo „Kaunas – Europos kultūros sostinė 2022“, – viltinai kalbėjo mūsų parapijos vadovas. Šio projekto koordinatorius mūsų parapijoje G. Paulauskas paaikškino, kad tuomet, kai pavyks užsitiškrinti finansavimą projektui įgyvendinti, bus skelbiamas konkursas bazilikos bokšto kapitalinio remonto rangovui parinkti. Būtų puiku, jei per keletą artimiausių metų pavyktų įgyvendinti šį visam miestui reikšmingą didelį darbą ir atverti lankymui aukščiausią apžvalgos aikštelę Kaune.

Buvusio pal. Teofiliaus Matulionio beatifikacijos bylos relatoriaus Zdzisławo Jozefo Kijof OFM Conv. viešnage Kristaus Prisikėlimo parapijoje

Zdzisław Kijas gimė 1960 m. Lenkijoje, kunigu išventintas 1986 m. Yra vienuolis pranciškonas konventualas. Studijavo Belgijos katalikiškajame Liuveno (Louvain-La-Neuve) universitete, kur įgijo teologijos habilituoto daktaro laipsnį, yra profesorius, dirba Šventųjų skelbimo kongregacijoje Vatikane, redaguoja pasiekusias kongregaciją būsimų palaimintųjų iš Vidurio ir Rytų Europos bylas. 2010 m. pop. Benediktas XVI tėvą Zdzisław Kijas paskyrė Šventųjų skelbimo kongregacijos relatoriumi. Iki 2017 m. šias pareigas ėjo Dievo tarno Teofiliaus Matulionio beatifikacijos byloje.

Sausio 5 d., antrąjį sekmadienį po šv. Kalėdų, Kristaus Prisikėlimo bazilikos tikintieji sulaukė garbingų svečių: 11 val. šv. Mišioms vadovavo Kauno arkivyskupijos apaštališkasis administratorius vyskupas Algirdas Jurevičius, celebravo Kaišiadorių vyskupijos ordinaras vyskupas Jonas Ivanauskas, prelatas Vytautas Steponas Vaičiūnas ir garbingasis svečias iš Vatikano kun. Zdzisław Jozef Kijas OFM Conv. ir mūsų parapijos kunigai – parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius, kun. Virgilijus Dudsonis, patarnavo diakonas Benas Ulevičius.

Kauno vyskupas A. Jurevičius pasveikino svečius dvasininkus, atvykusius į šią iškilnę, ypač padėkojo svečiui prof. kun. Zdzisław Jozef Kijas OFM Conv., kuris darbuojasi Šventųjų skelbimo kongregacijoje ir yra pal. Teofiliaus Matulionio beatifikacijos bylos relatoriumi.

Homilijoje svečias tėvas Zdzisław Jozef Kijas kalbėjo, jog yra sutrikęs, kad nemoka kalbėti lietuviškai ir kad jam yra didelė garbė lankytis šioje šventovėje, aukoti šv. Mišias kartu su vyskupais, kuriuos seniai pažįsta. Šios šventovės titulas beveik viską pasako apie šią dieną, su tuo ypatingai siejasi šios dienos Evangelija pagal Joną: „Šviesa spindi tamsoje, bet tamsa jos neužgožė“. Jėzus yra tas Žodis, kuris nešė šviesą ir ugnį, kuriam kilo pasipriešinimas, kova, bet tamsybės neįveikė šio Žodžio. Mes Jėzų turime priimti tokį, koks Jis mums apsirėškė.

Parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius padėkojo visiems už apsilankymą

INFORMACIJA

Sausio mėnesio liturginis kalendorius

- 1 – Švč. Mergelė Marija, Dievo Gimdytoja
- 2 – Šv. Bazilijus Didysis ir Grigalius Nazianzietis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai
- 3 – Švč. Jėzaus Vardas
- 5 – II sekmadienis po Kalėdų
- 6 – Kristaus Apsireiškimas (Trys Karaliai)
- 12 – Kristaus krikštas
- 25 – Šv. Pauliaus, apaštalo, Atsivertimas
Pagal <http://lk.katalikai.lt/>

bazilikoje. Ypač dėkojo svečiui iš Vatikano, kuris rūpinosi, kad Lietuva turėtų naująjį palaimintąjį:

„Mielas broli, Zdzisławai Jozefai, šiandien lankantis Lietuvoje Jums yra gera galimybė sužinoti ne tik iš dokumentų apie šį lietuvį – pal. arkiv. T. Matulionį, bet kartu ir pavaikščioti tais keliais, kur anuomet vaikščiojo palaimintasis“; – kreipėsi monsinjoras ir svečiui padovanojo albumą apie parapiją, bazilikos prisikėlimą iš pelenų, primindamas, kad arkivyskupas pal. T. Matulionis prieš šios bazilikos savo gyvenime buvo prisilietęs, kai buvo šventinami jos pamatai.

Po vyskupų palaiminimo tikintieji buvo pakviesti į konferencijų salę, kur buvo pristatoma į lietuvių kalbą išversta profesorius kun. Zdzisław Jozef Kijas knyga „Radau perlą“. Kad neprailgtų laukti, kol norintieji įsigys knygą, kurią išleido leidykla „Katalikų pasaulio leidiniai“, Kauno vyskupas A. Jurevičius, prisėdęs prie fortepijono, melodijomis netikėtai nudžiugino susirinkusiuosius. Svečias trumpai pristatė savo knygą. Tai pati

geriausia iš 40-ties jo parašytų knygų, jam labai artima, apie tai byloja ir pavadinimas. Kas toje knygoje yra perlai? „Perlas – tai gyvenimas, o visa kita tik apvalkalas, – prisipažįsta autorius. – Rašydamas šią knygą, radau gyvenimą – tikrą perlą. Knyga parašyta paprasta suprantama kalba, bet tame paprastume glūdi gilūs dalykai. Šią knygą galima lydėti žmogų jo gyvenimo kelionėje, o apie knygos atgarsius norėčiau sužinoti, kai vėl atvažiuosiu į Kauną“, – kalbėjo Zdzisław Kijas.

Autorius maloniai atsakė į klausytojų klausimus. Mintimis apie knygą pasidalijo ir Kauno vyskupas Algirdas Jurevičius. Kaišiadorių vyskupas Jonas Ivanauskas sakė, kad jis iš tikrųjų sutiko perlą – tėvą Zdzisław Kiją, gimusį tais pačiais metais, tą patį mėnesį ir tą pačią dieną. Vyskupas džiaugėsi, kad pal. Teofiliaus Matulionio beatifikacijos procesas buvo patikėtas šiam reliatoriui, nes jis buvo iš kaimyninės šalies ir jam buvo suprantama arkiv. T. Matulionio gyvenimas, tremtis, lageriai. Po kalbų išsirikavo ilga eilutė, norinčių gauti autoriaus autografą.

Dėkojame garbingam svečiui iš Vatikano už knygą, jos mintis, mūsų vyskupams ir klebonui už turiningai praleistą laiką.

PAGALBOS NAMUOSE TARNYBOS INFORMACIJA

Slaugos ir pagalbos ligoniams mokymų ciklas „Gailestingai veik!“

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje vyksta Slaugos ir pagalbos neįgaliesiems ir negalintiems apsitarnauti namuose mokymų „Gailestingai veik!“ ciklas. Mokymų metu yra mokoma prižiūrėti neįgalius ir negalinčius apsitarnauti asmenis namuose, saugiai juos slaugyti, supažindinama su bendravimo su ligoniais ypatumais, suteikiami slaugos ir pagalbos pagrindai, nagrinėjami įvairūs ligonių sielovados aspektai. Sėkmingai baigus mokymų ciklą (išklusius teorinę dalį bei atlikus savanoriškos veiklos praktiką) išduodami pažymėjimai. Mokymai nemokami, visi dalyviai yra vaišinami arbata ir sausainiais.

Mokymai vyks trečiadieniais, **2020 m. sausio 8 d. ir 22 d.**, nuo 18.00 val. Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikos konferencijų salėje, Žemaičių g. 31a. Tema „**Pirmoji pagalba insulto atveju ir sustojus kraujotakai**“. Paskaitą skaito Lietuvos sveikatos mokslų universiteto lektorė Aurelija Alčauskienė.

Kviečiame visus besidominčius!

Išsamesnės informacijos teiraukitės tel.: 8 37 323548, 8 676 38333 arba el. paštu lc.slauga@gmail.com

2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programa

Mokymai finansuojami iš Europos socialinio fondo lėšų, pagal projektą Pr.nr. 08.4.2-ESFA-K-629-01-0007 „Bendruomeninės priežiūros ir pagalbos paslaugų neįgaliesiems ir negalintiems apsitarnauti namuose sistemos sukūrimas ir plėtojimas“